

Kapitel IV.

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 14. Overtrædelse af bestemmelserne i § 8, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1 og 2, § 11 og § 12, stk. 3, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. I forskrifter, der gives af handelsministeren i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Borgerlig straffelovs §§ 144, 150-152 og 154-157 finder tilsvarende anvendelse på dispachører.

§ 15. Denne lov træder i kraft den 1. april 1966.

Stk. 2. Samtidig ophæves §§ 78-80 i næringslov nr. 138 af 28. april 1931.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er udarbejdet af næringslovkommissionen, og dets bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i den gældende næringslovs §§ 78-80.

Om motiveringen for lovforslaget kan henvises til den af næringslovkommissionen i januar 1965 afgivne betænkning II, hvortil dette lovforslag har været knyttet som bilag.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Som hidtil skal enhver, der opfylder de fastsatte betingelser for at blive dispachør, kunne få beskikkelse.

De i stk. 2 angivne betingelser svarer i det væsentlige til de hidtil fastsatte. Kravet om bopæl her i landet er en konsekvens af dispachørhvervets personlige karakter og tilsiges i øvrigt af almindelige jurisdiktionshensyn. Man har, ligesom tilfældet er for advokater og statsautoriserede revisorer, anset det for rigtigt også at bibeholde kravet om, at en dispachør skal være fyldt 25 år. Det må forekomme selvfølgelig, at en dispachør ikke må være under konkurs, umyndiggjort eller under lavværgemål. Som hidtil stilles der også i forslaget krav om, at juridisk embedseksamen skal være bestået.

Det foreslås at betegne den hidtidige dispachørprøve som „eksamen“. Den almindeligt brugte betegnelse er da også „dispachøreksamen“.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, stemmer med gældende ret. Herudover foreslås det på samme måde, som det er foreslået for statsautoriserede revisorer, at beskikkelse skal kunne nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd,

at der er grund til at antage, at han ikke vil drive dispachørvirksomhed på forsvarlig måde. Man finder, at en sådan bestemmelse er ønskelig for opretholdelse af tilliden til dispachørerne. Bestemmelsen tager navnlig sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan f. eks. være oplyst, at ansøgeren er afskediget fra en stilling på grund af uredelighed, der ikke har medført straffesag, eller at ansøgeren i anden virksomhed på grov måde har tilsidesat hensynet til sine kunder. Bestemmelsen vil kunne anvendes med hensyn til såvel handlinger som undladelser, herunder fortielser. Nægtelse af beskikkelse med henvisning til denne bestemmelse kan indbringes for domstolene i den borgerlige retsplejes former, medens nægtelse med henvisning til straffelovens § 78 kan indbringes for domstolene i strafferetsplejens former.

Man forudsætter, at dispensation efter stk. 4 i almindelighed kun gives efter samråd med Dispachørkommissionen, jfr. § 3, stk. 2.

Til § 2.

Den i stk. 2 omhandlede løfteerklæring svarer til den, der nu anvendes.

Til § 3.

Medens det i den gældende næringslov er overladt til ministeren, hvorledes Dispachørkommissionen skal sammensættes, foreslås det, at kommissionens sammensætning angives i loven. De nærmere bestemmelser om kommissionens virksomhed og om eksamenskrav m. v. foreslås som hidtil overladt til administrativ fastsættelse. I stk. 2 er det angivet, at Dispachørkommissionen er rådgivende for ministeren ved lovens administration.